

بحران بولیوی و محدودیت‌های پوپولیسم چپ

ترجمه: مسعود یوسف حصیرچین:
چندین هفته است که صحنه‌های حیرت‌انگیزی در بولیوی اتفاق می‌افتد. در یک ماه گذشته، پس از اینکه معلوم شد صرافی‌ها دیگر دلار ندارند، بانک مرکزی این کشور مستقیم به مردم دلار فروخته است. صف‌های طولانی برای خرید دلار در خیابان‌های لاپاز، پایتخت بولیوی، درست شده است. بانک مرکزی انتشار داده‌های مربوط به ذخایر ارزهای خارجی‌اش را متوقف کرده که نشان می‌دهد مقدار اسکناس‌های باقی‌مانده‌اش به میزان خطرناکی کم است. با فرار سرمایه‌گذاران، ارزش اوراق دولتی ریزش کرده است: اوراقی که موعد بازپرداختشان ۲۰۲۸ است، بازی هر دلار ارزش، ۴۸ سنت معامله می‌شوند. کابوس بولیوی بازتاب چند مشکل کوتاه‌مدت است، از جمله افزایش نرخ بهره در سرتاسر جهان و افزایش قیمت سوخت به دلیل جنگ در اوکراین. این مسائل وام‌گرفتن را گران‌تر کرده‌اند و قیمت کالاهای وارداتی را افزایش داده‌اند. اما علت اصلی این مخمصه مدل اقتصادی غیرمسئولانه‌ای است که از زمان به‌قدرت‌رسیدن چپ‌ها در حدود دو دهه پیش در حال اجرا بوده است. در سال ۲۰۰۶، اوو مورالس،

یک کشاورز سابق کوکا، پس از رسیدن به ریاست‌جمهوری پایان «عصر استعماری و نئولیبرال» را اعلام کرد و تصویری از چه‌کوارا، یک انقلابی مارکسیست را که با برگ‌های کوکا درست شده بود پشت میزش آویزان کرد. امروز، هزینه کامل پوپولیسم اقتصادی روشن‌تر می‌شود، همین‌طور درسهایی که دیگر کشورهای آمریکای لاتینی که وسوسه شده‌اند آن را امتحان کنند، می‌توانند از آن بگیرند. درس اول قدیمی است: روی رونق کالا حساب نکن؛ وقتی مورالس به قدرت رسید، بخت یارش بود و قیمت گاز طبیعی بالا رفت و ثروت بادآورده‌ای را نصیب کشوری کرد که حتی امروز هم چهاردهم درصد گاز جهانی را تولید می‌کند. صادرات افزایش یافت. بولیوی توانست انباشت ذخایر ارزی‌اش را به بیشترین میزان در تاریخش برساند؛ از معادل ۱۲ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۰۳ به ۵۲ درصد آن در سال ۲۰۱۲. آقای مورالس و آرسه، که الان رئیس‌جمهور است و قبلا وزیر اقتصاد بود، با استفاده از این درآمدها دست به خرج‌های گزافی زدند. از جمله بارانه سوخت که ارزششان حدود چهار درصد تولید ناخالص داخلی در سال

۲۰۲۲ بود. متأسفانه قیمت بنزین و تولید رو به کاهش بوده است و چشمه پول دارد خشک می‌شود.

درس دوم، مراقب تثبیت قیمت ارز باشید. در سال ۲۰۰۸، نرخ ارز ثابتی معرفی شد که از سال ۲۰۱۱ به این سو، هر دلار، ۶/۹۶ بولیویانو بود. این اقدام تا مدتی تورم را پایین نگه داشت و برای اقتصادی با تلاطم‌های تاریخی ثباتی به وجود آورد. اما با گذشت زمان، معلوم شد این تثبیت قیمت بسیار پرهزینه است. به جای ارائه ثبات، مشکلات را زیر فرش قایم کرده است.

بالاخره، خصوصت نسبت به سرمایه خصوصی بی‌جواب نمی‌ماند. بولیوی یک دوره پول‌پاشی ملی‌سازی داشت که شامل میادین گاز و شبکه برق هم می‌شد. رفتار دولتش با کسب‌وکارها کینه‌توزانه بوده است. همان‌طورکه انتظار می‌رود، سرمایه‌گذاری‌ها آب رفت. در پنج سال گذشته، جریان سرمایه‌گذاری بلندمدت شرکت‌های چندملیتی از اوج ۱۲ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۹۹۹ به میانگین یک‌دهم درصد رسیده است. احتمالا مجموع سرمایه‌گذاری فقط ۱۴ درصد

تعداد قربانیان جنگ سودان از ۴۰۰ نفرگذشت

خروج دیپلمات‌های آمریکایی، گرفتاری اروپایی‌ها

زیادی از زنان و کودکان را دیده‌اند که چمدان به دست و با پای پیاده قصد گریز از شهر را داشته‌اند. شنبه در محله به یک گروه از شهروندان فرانسوی، دو نفر زخمی شدند. هنوز هیچ‌کدام از گروه‌های درگیر در جنگ یک هفته اخیر، مسئولیت حملات به شهروندان فرانسوی را برعهده نگرفته‌اند. شبه‌نظامیان گروه موسوم به «پشتیبانی سریع» نیروهای ارتش به رهبری ژنرال عبدالفتاح برهان را مسئول حملات می‌دانند و ارتش هم نیروهای تحت فرماندهی ژنرال حمدی را مقصر این حملات می‌خواند. همچنین به گزارش رویترز، ارتش شبه‌نظامیان را به حمله و غارت یک گروه از شهروندان قطری مشغول به کار در سودان متهم کرده است. دوحه هنوز هیچ واکنشی به این خبر نشان نداده است. دولت مصر هم بدون اشاره به جزئیات اعلام کرد که یکی از نیروهای دولتی این کشور که در سودان مشغول به کار بوده، بر اثر تیراندازی زخمی شده است. پیش‌تر، شهروندان سعودی مقیم سودان از بندر سودان که در دریای سرخ قرار دارد، با کشتی به کشور خود رفتند. دریای سرخ در ۶۵۰ کیلومتری خارطوم، پایتخت سودان است. مصر که بیش از ۱۰ هزار شهروند مشغول به کار در کشور همسایه، سودان، دارد از اتباع خود در خارج از خارطوم خواست هر چه سریع‌تر به کنسولگری این کشور در بندر سودان مراجعه کنند تا روند خروج آنها از کشور آغاز شود.

با وجود توافق ضمنی نیروهای شبه‌نظامی تحت رهبری ژنرال حمدی و نیروهای ارتش بر سر برقراری آتش‌بس سه‌روزه، رویترز می‌گوید که صدای تیراندازی در بسیاری از مناطق پایتخت از اولین ساعات روز گذشته شنیده می‌شد و تصاویر ماهواره‌ای حکایت از دود غلیظ ناشی از انفجارهای مهیب در برخی از مناطق دارند. نیروهای شبه‌نظامی می‌گویند در همان اولین ساعت‌ها از آتش‌بس سه‌روزه، نیروهای ارتش به آنها در منطقه «کفوری بحری» حمله کرده‌اند. نیروهای گسترش سریع می‌گویند در این حمله ارتش، دهه نفر از اعضای‌شان کشته و زخمی شده‌اند. به گفته اتحادیه پزشکان سودان، دست‌کم ۴۰۰ نفر که بیش از نیمی از آنها را غیرنظامیان تشکیل می‌دهند، در درگیری‌های اخیر کشته شده‌اند. سازمان ملل می‌گوید به دلیل نبود امکان خروج پیکر قربانیان، آمار کشته‌ها بسیار بیشتر از آماری است که درحال‌حاضر ثبت شده است. بیشتر از یک هفته است که یک جنگ مسلحانه تمام‌عیار در خارطوم بین شبه‌نظامیان «نیروی پشتیبانی سریع» به فرماندهی ژنرال حمدی و نیروهای ارتش به رهبری عبدالفتاح برهان آغاز و حالا به سراسر کشور گسترش یافته است. ژنرال حمدی که نقش مؤثری در «نسل‌کشی دارفور» در سال ۲۰۰۳ و در دوران دیکتاتوری عمرالبشیر داشته است، بیش از ۱۰ سال است که با کنترل معادن طلای سودان در غرب کشور تبدیل به یکی از ثروتمندترین افراد کشور شده است. تعداد نظامیان تحت امر او که برخی از آنها را نوجوانان اهل چاد تشکیل می‌دهند، بین صد تا ۱۲۰ هزار نفر تخمین زده شده است. به گفته مورخان آمریکایی و کانادایی دست‌کم ۳۰۰ هزار نفر در نسل‌کشی دارفور کشته شده‌اند.

واکنش سازمان ملل

یک مقام ارشد سازمان ملل متحد در سودان با صدور بیانیه‌ای شدیدالحن، از هر دو طرف درگیری نظامی اخیر خواست با پذیرش «توقف بشردوستانه» اجازه دهند شهروندان غیرنظامی و مددکاران دسترسی به احتیاجات ضروری را فراهم کنند. عبود دینگ، هماهنگ‌کننده اقدام‌های بشردوستانه سازمان ملل متحد در سودان، گفت: «من از آسپیی که درگیری‌ها به غیرنظامیان وارد آورده است، نگرانم. حداقل ۴۰۰ نفر در سطح این کشور کشته شده‌اند؛ ازجمله پنج

با ادامه بحران سودان و افزایش تعداد قربانیان، مقامات آمریکایی اعلام کردند نیروهای ویژه این کشور با انجام یک عملیات نظامی کارکنان سفارت ایالات متحده در سودان را تخلیه کرده‌اند. در این عملیات صد نیروی آمریکایی با سه هلیکوپتر به داخل محوطه سفارت رفتند و در کمتر از یک ساعت ۷۰ نفر از کارکنان را از خارطوم خارج کردند. مطابق گزارش‌ها در این عملیات گلوله‌ای شلیک نشده و تلفاتی نیز به جا نمانده است. کارکنان تخلیه‌شده به محلی در اتیوپی منتقل شده‌اند. تخلیه آمریکایی‌ها در حالی صورت می‌گیرد که اروپایی‌ها همچنان اقدام جدی مشابهی انجام ندادند و هنوز صدها اروپایی در این کشور حضور دارند و نتوانسته‌اند از سودان خارج شوند.

با خروج آخرین کارمند آمریکایی سفارت، واشنگتن سفارت خود در خارطوم را برای مدت نامعلومی تعطیل کرد. این در حالی است که هزاران شهروند آمریکایی همچنان در سودان باقی مانده‌اند و مقامات می‌گویند انجام یک مأموریت تخلیه گسترده‌تر بسیار زمان‌گ است. جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، در بیانیه‌ای ضمن تشکر از سربازان این کشور گفت که گزارش‌های منظمی را از تیم خود درباره تلاش‌ها برای کمک به آمریکایی‌های باقی‌مانده در سودان «تا حد امکان» دریافت می‌کند. او همچنین با تشکر از کشورهای جیبوتی، اتیوپی و عربستان سعودی برای کمک به انجام این مأموریت، خواستار پایان «خشونت بی‌رحمانه و گشتار غیرنظامیان بی‌گناه» در سودان شد. بایدن افزود: «طرف‌های متخاصم باید آتش‌بس فوری و بدون قیدوشرط را اجرا کنند، اجازه دسترسی بدون مانع به کمک‌های بشردوستانه را بدهند و به خواست مردم سودان احترام بگذارند».

خروج دیپلمات‌های آمریکایی از سفارت با بالگرد یادآور شکست آمریکایی‌ها در ویتنام و خروج دیپلمات‌ها با بالگرد از سفارتخانه ایالات متحده در ویتنام در میانه دهه ۷۰ میلادی است. ژنرال داگلاس سیمز، مدیر عملیات ستاد مشترک ارتش آمریکا،گفت که «ارتش این کشور در مسیر ورود هوایی به سودان مجبور به مقابله به مثل نشده است و بدون کمترین شلیکی از آسمان سودان خارج شده است». پیش‌ازاین جان باس، معاون وزیر امور خارجه آمریکا، گفته بود که برخی از آمریکایی‌ها و اتباع دیگر کشورها با موفقیت از طریق زمینی از خارطوم به بندر سودان در دریای سرخ سفر کرده و از این کشور خارج شده‌اند.

در همین حال، عبدالفتاح برهان، یک ژنرال ارتش سودان، گفت که تخلیه شهروندان آمریکایی، انگلیسی، چینی و فرانسوی را تسهیل خواهد کرد. اتحادیه اروپا برای بار سوم از دو ژنرال درگیر در جنگ خواست با برقراری آتش‌بس دو یا سه‌روزه، به تخلیه شهروندان اروپایی در سودان کمک کنند. گزارش‌ها حاکی از آن است که دست‌کم هزار ۵۰۰ نفر از اهالی کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی در سودان در پی جنگ محاصره شده و نتوانسته‌اند فرار کنند.

درگیری میان نیروهای وفادار به دو ژنرال ارشد سودان به منظور در دست گرفتن قدرت در هفته‌های اخیر بیش از ۴۰۰ کشته بر جای گذاشته و این کشور را در معرض فروپاشی قرار داده است. سازمان جهانی بهداشت می‌گوید بیش از آغاز درگیری‌های خونین در سودان تاکنون دست‌کم ۴۱۳ نفر کشته و بیش از سه‌هزار ۵۰۰ نفر نیز زخمی شده‌اند. این در حالی است که بسیاری از شهروندان خارطوم پنج میلیون نفری گیر افتاده‌اند و به دلیل تعطیلی پمپ بنزین‌ها نمی‌توانند با خودروهای‌شان فرار کنند. شاهدان عینی می‌گویند تعداد

مدرک فارغ التحصیلی اینجناب نسیم وفائیان
فرزند فخرالدین به شماره ملی ۰۰۱۶۳۴۴۲۰
صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته مامایی
صادره از واحد دانشگاهی سمنان با شماره تأیید سازمان مرکزی ۹۷۰۲۰۰۸۶۱۹۴۹۱
و تاریخ تأیید ۲۰۰۸/۰۸/۹۷
مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد.
از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان به نشانی سمنان کیلومتر ۵ جاده سمنان دامغان مجتمع دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان ارسال نماید.

برگ سبز، سند کمپانی خودروبیسترن سربی
مدل ۱۳۹۴ به شماره پلاک ایران ۱۰_۸۵۳ ب ۸۷
و شماره موتور 172ca4gd5023 و شماره شاسی nags8ce22fa704443
به نام محسن امیری
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز خودروپژوپارس سفید رنگ مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۵۷۲ ج ۵_ ایران ۶۳ و شماره موتور K0089175 و شماره شاسی Nk664816
به نام شیوا تر که بلدستی مفقود گردیده
و از درجه اعتبار ساقط می باشد

تولید ناخالص داخلی باشد که پایین‌ترین نرخ در آمریکای جنوبی است. هیچ شرکت بزرگی در فهرست نیست.

سخرانی آرسه برای جذب کارآفرینان زیادی دیر است. فقط گزینه‌های بد پیش رویش مانده است. دولتش می‌توانست ریاضت اقتصادی وضع کند، از وام‌دهندگان چندجانبه وام‌های حتی بیشتری بگیرد، بعضی از ذخایر لیتیومش را به چین نکول بدهد یا بفروشد که شرکت‌های دولتی‌اش با حقوق مالکیت عجیب و غریب مشکلی ندارند اما قیمت‌های بسیار پایین می‌خواهند.

تعداد کمی از دیگر کشورهای آمریکای لاتین نرخ ارز ثابت دارند. اما بسیاری از آنها به یک نوع کالا وابسته‌اند. و این منطقه با حضور دولت‌های چپ‌گرا در قدرت، «موج صورتی» جدیدی را تجربه می‌کند که بحثشان این است که چقدر به غریزه قوی دخالت دولتی‌شان میدان بدهند. این پیغام از بولیوی، کشوری که به معنای واقعی کلمه درآورد پول‌هایش تمام می‌شود، می‌گوید که محدودیت‌هایی وجود دارد.
منبع: Economist

ادامه از صفحه اول

مقدمه‌سازی برای دست‌درازی به اموال مردم؟

همچنین در بند «ب» ماده ۱ «قانون مجازات اخلاک‌ران در نظام اقتصادی کشور» این‌گونه جرم‌انگاری شده است: «اخلال در امر توزیع مایحتاج عمومی از طریق گران‌فروشی کلان ارزاق یا سایر نیازمندی‌های عمومی و احتکار عمده ارزاق و نیازمندی‌های مزبور و پیش‌خرید فراوان تولیدات کشاورزی و سایر تولیدات مورد نیاز عامه و امثال آنها به منظور ایجاد انحصار یا کمبود در عرضه آنها». به عبارتی می‌بینیم که قانون‌گذار صراحتاً از «احتکار عمده ارزاق» یاد کرده است.

به عبارتی نه در فقه و نه در قانون نمی‌توان به چنین استنباطی رسید که خرید و جمع‌آوری سکه یا ارز می‌تواند مصداق احتکار باشد؛ یعنی خرید و ذخیره سکه دارای رکن قانونی به عنوان «احتکار» نیست. مصفاً اینکه این فعل دارای رکن‌های «مادی» و «معنوی» هم به عنوان یک جرم نیست، مهم‌ترین چیزی که در رکن مادی بررسی می‌شود، رفتار است. رفتار جرم احتکار انبارکردن و نگهداری است. اما این نگهداری باید به قصد ایجاد انحصار یا کمبود در عرضه باشد. نگهداری زمانی مشمول عنوان احتکار است که موجب آشفتنگی در نظام اقتصادی کشور شود. آیا کسی که چند قطعه محدود سکه طلا یا میزان اندکی ارز در اختیار دارد، باعث اخلال در نظام اقتصادی کشور می‌شود؟ جواب قطعا منفی است. این رکن مجرمانه وقتی محقق می‌شود که یک نفر به تنهایی بتواند باعث اخلال شود. شاید گفته شود مجموع خرید و نگهداری این سکه‌ها یا ارزها تأثیر منفی بر اقتصاد می‌گذارد. اینجا بهتر است مثالی بزنیم؛ آلوده‌کردن محیط زیست یک کار مجرمانه است و می‌دانیم که خودروها در ایران چند برابر استاندارد جهانی آلایندگی دارند، آیا می‌توان راکبان این خودروها را به اتهام آلایندگی محیط زیست تحت پیگرد قرار داد و مجازات کرد؟ پس مسئله اینجا مشکل دیگری است نه رفتار شهروندان. در واقع سیاست‌گذاری بد و حکمرانی نامطلوب است که شهروند را به سمت چنین خریدی سوق داده و البته آن هم نه به قصد سودآوری بلکه با هدف حفظ ارزش مادی دارایی‌ها انجام می‌شود. اما درباره رکن معنوی احتکار سکه و ارز؛ در بررسی این رکن جرم احتکار، تنها به علم و عمد مرتکب بسنده نمی‌شود. جرم احتکار، علاوه بر سونیت عام که همان علم و عمد است، نیازمند سونیت خاص نیز هست؛ یعنی باید این کار با قصد ایجاد انحصار و کمبود در عرصه کالا صورت بگیرد. این رکن به‌طور اولی درباره خرید و نگهداری سکه و ارز مصداق ندارد، چراکه احتکار عظم این اتفاق توسط مردم با هدف حفظ ارزش دارایی آنها از گزند تورم و همین‌طور کاهش ارزش پول ملی صورت می‌گیرد. به این اعتبار است که احتکار سکه و ارز اساساً مفهومی است که هیچ مبنای حقوقی و شرعی ندارد، کمالاتی که این موضوع مبنای اقتصادی هم ندارد، چراکه سکه و ارز در این موضوع مصداق کالاهای متعارف نیستند و باید آنها را در چارچوب مفهومی به نام «پول» دسته‌بندی کرد که تشریح آن نیازمند توضیحات اقتصاددانان است. به همین دلیل هرگونه دخل و تصرفی در ذخیره ارز و سکه جامعه مصداق روشن دست‌درازی به اموال مردم و دخل و تصرف در مال غیر است که هم از نظر شرعی حرام است و هم از نظر حقوقی غیرقانونی.

سوریه، محور دیپلماتیک جدید جهان عرب؟

در واقع، ایران از زمان جنگ سرد روابط نزدیک خود با سوریه را چه از لحاظ سیاسی و چه از لحاظ اقتصادی حفظ کرده است. سوریه اولین کشور عربی بود که موجودیت جمهوری اسلامی را در سال ۱۹۷۹ به رسمیت شناخت و همچنین تنها کشوری بود که همراه با لیبی از ایران در جنگ تحمیلی با عراق بین سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۸۸ حمایت کرد. متحد مشترک بین ایران و سوریه کشور روسیه است که مانند ایران تا حد زیادی از جنگ داخلی سوریه برای تقویت نفوذ محلی خود سود برده است. درحالی‌که جنگ بر اوکراین روسیه را به کمک‌های نظامی ایران وابسته کرده است، به‌هیچ‌وجه از تعامل آن در سوریه کاسته نشده است، برعکس، روسیه همکاری امنیتی محلی خود با تهران را تقویت کرده است؛ بنابراین مسکو روند عادی‌سازی روابط بین کشورهای عربی و دمشق و همچنین با ترکیه را با هدف حفاظت از منافع استراتژیک خود در سوریه و خاورمیانه مورد تشویق قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد که ایالات متحده در مواجهه با این توازن مجدد منطقه‌ای در حال غفلت باشد.

درصورتی‌که آنان عادی‌سازی روابط با سوریه را شرم‌آور توصیف کنند و قصد تجدیدنظر در مواضع خود را درباره نامشروع‌بودن قدرت اسد نداشته باشند، استراتژی آنها تا زمانی که فشار اسد قدرت را در دست دارد، نامشخص به نظر می‌رسد. مسلماً آمریکا قانون قیصر که دولت ترامپ به موجب آن در سال ۲۰۲۰ تحریم‌هایی را علیه سوریه و همچنین کشورهای ثالثی که قصد تجارت با سوریه دارند، اعمال خواهد کرد. جو بایدن استراتژی ترامپ علیه فشار اسد را تأیید می‌کند. آیا او این قانون را درمورد متحدانی مانند ترکیه یا عربستان سعودی نیز اعمال خواهد کرد؟ آیا تحریم‌های اقتصادی با فروش تسلیحات علیه دیگر کشورهایی که روابط دیپلماتیک خود را با سوریه از سر می‌گیرند، نیز اعمال خواهد شد؟ درحالی‌که چین و روسیه بخش عمده‌ای از سیاست خارجی دولت بایدن را شامل می‌شوند، بعید به نظر می‌رسد این موضوع در اولویت باشد؛ علاوه‌براین بیش از ۱۰ سال است که سیاست تحریم‌ها و سایر اقدامات قهری ناکارآمدی خود را تأیید کرده است. فشار اسد هنوز بر مسند قدرت است و با افزایش هر زمان دیگری مورد توجه کشورهای همسایه قرار دارد و سوریه در حال بازسازی کامل روابط خود در صحنه منطقه‌ای است.

ایالات متحده با درنظرگرفتن حفظ منافع فوری خود در خاورمیانه، چاره‌ای جز انتخاب مذاکره با متحدان و همچنین با دشمنان خود نخواهد داشت و این تنها راه حفظ امنیت منطقه و اعتبار استراتژیک آمریکاست. قدرت‌های خاورمیانه که به طرفین ضروری مذاکرات دیپلماتیک تبدیل شده‌اند، این موضوع را نقطه اوج تلاش خود برای استقلال می‌دانند.